ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 23**

13 Φεβρουαρίου 2009

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3742

Κύρωση της Σύμβασης και του Πρόσθετου σε αυτήν Πρωτοκόλλου μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας σχετικά με την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας σχετικά με την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο, που υπογράφηκε στην Τύνιδα στις 31 Οκτωβρίου 1992, μαζί με το Πρόσθετο σε αυτήν Πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις 14 Μαΐου 2007 στην Τύνιδα, το κείμενο των οποίων σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα, έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας αποσκοπούσα στην αποφυγή της διπλής φορολογίας εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
και
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΤΥΝΗΣΙΑΣ

επιθυμούσες να συνάψουν σύμβαση με σκοπό την αποφυγή της διπλής φορολογίας εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο συμφώνησαν τις παρακάτω διατάξεις:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

ΑΡΘΡΟ 1:
Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση.

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα, τα οποία είναι κάτοικοι ενός συμβαλλομένου κράτους ή αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών.

ΑΡΘΡΟ 2:
Φόροι στους οποίους αφορά η Σύμβαση.

1. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται, στους φόρους επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο, οι οποίοι επιβάλλονται για λογαριασμό καθενός από τα συμβαλλόμενα κράτη των πολιτικών τους υποδιαιρέσεων και των τοπικών τους αρχών, οποιοδήποτε και αν είναι το σύστημα είσπραξης.

2. Ως φόροι επί του εισοδήματος θεωρούνται οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί του συνολικού εισοδήματος ή επί στοιχείων εισοδήματος και ως φόροι επί της ωφέλειας από κεφάλαιο, οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί της ωφέλειας που προέρχεται από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας καθώς και οι φόροι επί της υπεραξίας.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση είναι κυρίως:

α. όσον αφορά την Δημοκρατία της Τυνησίας:

- ο φόρος επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένης και της φορολογίας της ωφέλειας από κεφάλαιο.
- ο φόρος των Εταιρειών, συμπεριλαμβανομένης και της φορολογίας της ωφέλειας από κεφάλαιο καλούμενοι στο εξής «Τυνησιακοί φόροι».

β. όσον αφορά την Δημοκρατία της Ελλάδος:

- ο φόρος επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένης και της φορολογίας της ωφέλειας από κεφάλαιο.
- ο φόρος επί του εισοδήματος των νομικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένης και της φορολογίας της ωφέλειας από κεφάλαιο καλούμενοι στο εξής «Ελληνικοί φόροι».

4. Η σύμβαση εφαρμόζεται επίσης επί των φόρων που τυχόν θα επιβληθούν στο μέλλον, ταυτόσημης ή ανάλογης φύσης οι οποίοι θα προστεθούν στους υφισταμένους ή θα τους αντικαταστήσουν. Οι αρμόδιες Αρχές των συμβαλλομένων κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη στο τέλος κάθε έτους τις τροποποιήσεις που έχουν επέλθει επί της αντίστοιχης φορολογικής τους νομοθεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΟΡΙΣΜΟΙ

ΑΡΘΡΟ 3:
Γενικοί ορισμοί.

Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική ερμηνεία:

α) Οι εκφράσεις «ένα συμβαλλόμενο κράτος» και «το άλλο συμβαλλόμενο κράτος» υποδηλούν, ανάλογα με το περιεχόμενο του κειμένου την Δημοκρατία της Τυνησίας και την Ελληνική Δημοκρατία.

β) Ο όρος «Δημοκρατία της Τυνησίας» υποδηλώνει το έδαφος της Δημοκρατίας της Τυνησίας και τις ζώνες που πρόσκεινται στα χωρικά ύδατα της Τυνησίας επί των οποίων, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, η Τυνησία δύναται να ασκήσει δικαιώματα που έχουν σχέση με τον θαλάσσιο βυθό, το θαλάσσιο υπέδαφος και τους φυσικούς τους πόρους.

γ) Ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει τα εδάφη της Ελληνικής Δημοκρατίας και τα μέρη του θαλάσσιου βυθού και του υπεδάφους κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

δ) Ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει τα φυσικά πρόσωπα, τις εταιρείες και κάθε άλλη ομάδα προσώπων.

ε) Ο όρος «εταιρία» υποδηλώνει κάθε νομικό πρόσωπο η κάθε νομική οντότητα που θεωρείται νομικό πρόσωπο για τους σκοπούς της φορολογίας.

στ) Οι εκφράσεις «επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους» και «επιχείρηση του άλλου συμβαλλόμενου κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους και επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους.

ζ) Ο όρος «υπήκοοι» υποδηλώνει κάθε φυσικό πρόσωπο που είναι κάτοχος της υπηκοότητας ενός των συμβαλλομένων Κρατών και όλα τα νομικά πρόσωπα, προσωπικές εταιρείες και συνεταιρισμούς που έχουν συσταθεί σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος.

η) Η έκφραση «διεθνείς μεταφορές» υποδηλώνει κάθε μεταφορά που πραγματοποιείται από ένα πλοίο ή αεροσκάφος εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος πραγματοποιεί μεταφορές μεταξύ δύο σημείων που βρίσκονται στο έδαφος ενός συμβαλλόμενου κράτους.

8) Η έκφραση «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει:

- Στην περίπτωση της Δημοκρατίας της Τυνησίας:

Τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του.

- Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

Τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του.

ι) Για την εφαρμογή της σύμβασης από ένα συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε έκφραση που δεν ορίζεται, σ' αυτό το άρθρο έχει εκτός εάν εκ του κειμένου προκύπτει διαφορετική ερμηνεία, την έννοια που της αποδίδεται από την νομοθεσία αυτού του Κράτους σχετικά με τους φόρους επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση.

ΑΡΘΡΟ 4:
Κάτοικος.

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, η έκφραση «κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνει κάθε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, υπόκειντα στο φόρο, λόγω της κατοικίας του, της διαμονής του, της έδρας της διευθύνσεώς του ή κάθε άλλου κριτηρίου ανάλογης φύσης. Η έκφραση όμως αυτή δεν περιλαμβάνει τα πρόσωπα που υπόκεινται σε φόρο σ' αυτό το Κράτος για τα εισοδήματα που προέρχονται από πηγές που ευρίσκονται σ' αυτό το Κράτος, συμπεριλαμβανομένης και της ωφέλειας από κεφάλαιο.

2. Όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο θεωρείται κάτοικος και των δύο συμβαλλομένων Κρατών, η περίπτωση του ρυθμίζεται ως ακολούθως:

α. Το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους, στο οποίο διαθέτει μόνιμη κατοικία. Εάν διαθέτει μόνιμη κατοικία σε αμφότερα τα συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου Κράτους με το οποίο διατηρεί τους πλέον στενούς προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).

β. Εάν το συμβαλλόμενο Κράτος όπου το πρόσωπο αυτό έχει το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων δεν δύναται να καθορισθεί ή δεν διαθέτει μόνιμη κατοικία σε κανένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου Κράτους όπου έχει την συνήθη διαμονή του.

γ. Εάν το πρόσωπο αυτό έχει συνήθη διαμονή και στα δύο συμβαλλόμενα Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ. Εάν το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος και των δύο συμβαλλομένων Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων κρατών επιλύουν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

ε. Όταν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο θεωρείται κάτοικος και των δύο συμβαλλομένων Κρατών, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του συμβαλλόμενου Κράτους όπου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης των δραστηριοτήτων του.

ΆΡΘΡΟ 5:
Μόνιμη εγκατάσταση.

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, η έκφραση «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει καθορισμένη επαγγελματική εγκατάσταση, μέσω της οποίας η επιχείρηση ασκεί μέρος ή το σύνολο της δραστηριότητάς της.

2. Η έκφραση «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει κυρίως:

α) έδρα διοίκησης
β) υποκατάστημα
γ) γραφείο
δ) εργοστάσιο
ε) εργαστήριο
στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή φυσικού αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλον τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων
ζ) εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση φυσικών πόρων.

3. Συνιστά «μόνιμη εγκατάσταση», ένα εργοτάξιο κατασκευής, ή προσωρινές εργασίες συναρμολόγησης ή δραστηριότητες επίβλεψης, όταν αυτό το εργοτάξιο ή οι προσωρινές εργασίες συναρμολόγησης ή οι δραστηριότητες επίβλεψης που ακολουθούν την πώληση μηχανημάτων ή εξοπλισμού διαρκούν περισσότερο από 6 μήνες ή όταν αυτές οι εργασίες συναρμολόγησης ή οι δραστηριότητες επίβλεψης που ακολουθούν την πώληση μηχανημάτων ή εξοπλισμού διαρκούν λιγότερο από 6 μήνες και η δαπάνη για τη συναρμολόγηση ή

την επίβλεψη υπερβαίνει το 10% της αξίας αυτών των μηχανημάτων ή του εξοπλισμού.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, δεν θεωρείται ότι υπάρχει «μόνιμη εγκατάσταση» εάν:

α) γίνεται χρήση εγκατάστασης με μοναδικό σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση στο μέτρο που αυτή η παράδοση εμπορευμάτων δεν πραγματοποιήθηκε κατόπιν παραγγελίας προς την εγκατάσταση αυτή ή δε συμφωνήθηκε μέσω αυτής ή δεν τιμολογήθηκε από την εν λόγω εγκατάσταση.

β) διατηρείται απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση με μοναδικό σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση στο μέτρο που η παράδοση αυτή δεν πραγματοποιήθηκε κατόπιν παραγγελίας στην εγκατάσταση αυτή ή δε συμφωνήθηκε μέσω αυτής ή δεν τιμολογήθηκε από την εν λόγω εγκατάσταση.

γ) διατηρείται απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση με μοναδικό σκοπό την μεταποίησης τους από κάποια άλλη επιχείρηση.

δ) Μιά καθορισμένη επαγελματική εγκατάσταση χρησιμοποιείται με μοναδικό σκοπό την αγορά εμπορευμάτων η αγαθών ή την συγκέντρωση πληροφοριών για την επιχείρηση ή τη διαφήμιση της τελευταίας.

ε) Μια καθορισμένη επαγγελματική εγκατάσταση χρησιμοποιείται με μοναδικό σκοπό την άσκηση για λογαριασμό τής επιχείρησης οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

στ) Μιά καθορισμένη επαγγελματική εγκατάσταση χρησιμοποιείται με μοναδικό σκοπό την διεξαγωγή οποιουδήποτε συνδυασμού δραστηριοτήτων που μνημονεύονται στις υποπαραγράφους α) έως ε) υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα της καθορισμένης επαγγελματικής εγκατάστασης η απορρέουσα από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο (εκτός εάν πρόκειται για ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίον εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 9) ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος εξουσιοδότηση, την οποία ασκεί συστηματικά, που του επιτρέπει να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' αυτό το Κράτος για όλες τις δραστηριότητες που αυτό το πρόσωπο ασκεί για λογαριασμό της, εκτός εάν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ' αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 οι οποίες, έστω και εάν ασκούνται μέσω μιας καθορισμένης επαγγελματικής εγκατάστασης, δεν καθιστούν την καθορισμένη αυτή εγκατάσταση μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

6. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1,2 και 3 του παρόντος άρθρου, ένα πρόσωπο που διεξάγει δραστηριότητες αναφορικά με την εκμετάλλευση ή εξερεύνηση του θαλάσσιου βυθού, του θαλάσσιου υπεδάφους και των φυσικών τους πόρων σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρείται ότι διεξάγει δραστηριότητες μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης στο Κράτος αυτό.

7. Μια ασφαλιστική επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Κράτος εάν εισπράτει ασφάλιστρα στο έδαφος του Κράτους αυτού ή ασφαλίζει κινδύνους εντός του κράτους αυτού μέσω ενός υπαλλήλου ή μέσω ενός πράκτορα που δεν περιλαμβάνεται στην κατηγορία των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 9 του παρόντος άρθρου.

8. Όταν μια επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου κράτους διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μια ή όλες οι δραστηριότητες που αυτή η επιχείρηση πραγματοποιεί στο έδαφος αυτού του συμβαλλόμενου Κράτους θεωρούνται ότι ασκούνται μέσω της μόνιμης αυτής εγκατάστασης.

9. Μια επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος μέσω ενός μεσίτη, ενός αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφ' όσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

10. Το γεγονός ότι μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από μια εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, ή διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο) δεν μπορεί από μόνο του να καθιστά την καθεμιά από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

ΑΡΘΡΟ 6:
Εισόδημα από ακίνητη περιουσία.

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική εκμετάλλευση που βρίσκεται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» καθορίζεται με τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται αυτή η περιουσία. Ο όρος οπωσδήποτε περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία σε ακίνητη περιουσία και δικαιώματα από τα οποία απορρέουν πληρωμές μεταβλητές ή καθορισμένες ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροπλάνα δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση πάκτωσης ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μίας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

ΑΡΘΡΟ 7:
Κέρδη επιχειρήσεων.

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται, μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός

αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών το οποίο πραγματοποιείται μέσω της μόνιμης αυτής εγκατάστασης.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3 εάν μία επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό, τότε σε καθένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μία διαφορετική και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή με ανάλογη δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή ανάλογες συνθήκες και που συνεργάζεται τελείως ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μίας μόνιμης εγκατάστασης αφαιρούνται τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και των πραγματικών γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

Εν τούτοις, δεν αφαιρούνται τα ποσά που καταβάλλονται από την μόνιμη εγκατάσταση στην έδρα της επιχείρησης ή σε οποιαδήποτε από τις άλλες εγκαταστάσεις της, ως δικαιώματα, αμοιβές ή άλλες πληρωμές ανάλογης φύσης, που καταβάλλονται ως αντάλλαγμα για άδειες εκμετάλλευσης, ευρεσιτεχνίες ή άλλες αιτίες, όπως προμήθειες (εκτός από πληρωμές για δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί) για προσφερθείσες υπηρεσίες ή για διοικητική δραστηριότητα, ή εκτός, από την περίπτωση των τραπεζικών επιχειρήσεων, τόκοι επί ποσών που χορηγήθηκαν ως δάνεια στην μόνιμη εγκατάσταση.

Επίσης, για τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, δεν υπολογίζονται στα έξοδα της έδρας της επιχείρησης ή οποιασδήποτε άλλης εγκατάστασής της δικαιώματα, αμοιβές ή άλλες πληρωμές ανάλογης φύσης που καταβάλλονται ως αντάλλαγμα για άδειες εκμετάλλευσης, ευρεσιτεχνίες ή άλλες αιτίες, όπως προμήθειες (εκτός από πληρωμές δαπανών που έχουν πραγματοποιηθεί) για προσφερθείσες υπηρεσίες ή για διοικητική δραστηριότητα, ή, εκτός από την περίπτωση των τραπεζικών επιχειρήσεων, τόκοι επί ποσών που χορηγήθηκαν ως δάνεια στην έδρα της επιχείρησης ή σε οποιαδήποτε άλλη εγκατάστασή της.

4. Εφ' όσον συνηθίζεται σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που πραγματοποιεί μια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της. οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με αυτόν τον καταμερισμό όπως συνηθίζεται. Παρ' όλα αυτά όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.

5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που πραγματοποιεί η μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι να καθορίζονται διαφορετικά.

6. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα Άρθρα της παρούσας Συμφωνίας, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 8:
Ναυτιλιακές και Αεροπορικές μεταφορές.

1. Εισοδήματα που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο έχουν νηολογηθεί τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιαστεί με τίτλους εθνικότητας.

Εν τούτοις, τα κέρδη που πραγματοποιούνται από τις επιχειρήσεις των οποίων τα κεφάλαια κατέχονται ταυτόχρονα, αφενός από το ένα συμβαλλόμενο Κράτος, μία από τις τοπικές αρχές αυτού ή από έναν κάτοικό του και αφετέρου από το άλλο Κράτος, από μια από τις τοπικές αρχές αυτού ή από έναν κάτοικό του, καθώς επίσης τα κέρδη που πραγματοποιούνται από μία επιχείρηση που διοικείται η ελέγχεται από κάτοικο ενός των Κρατών και της οποίας η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης βρίσκεται σε ένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη, φορολογούνται στο συμβαλλόμενο Κράτος εντός του οποίου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

2. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων που εξυπηρετούν την εσωτερική ναυσιπλοοία φορολογούνται στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

Εάν η έδρα της πραγματικής διοίκησης μιας επιχείρησης είναι επί ενός πλοίου ή ενός σκάφους, η έδρα αυτή θεωρείται ότι βρίσκεται στο συμβαλλόμενο Κράτος όπου βρίσκεται το λιμάνι νηολόγησης πλοίου ή του σκάφους αυτού ή εάν δεν υπάρχει λιμάνι νηολόγησης, στο συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου αυτός που εκμεταλλεύεται το πλοίο ή το σκάφος είναι κάτοικος.

3. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση διεθνών αεροπορικών μεταφορών φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος εντός του οποίου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

4. Οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 και της παραγράφου 3 εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη που προέρχονται από την συμμετοχή σε «POOL» κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε διεθνείς οργανισμούς εκμετάλλευσης (πλοίων ή αεροσκαφών).

ΑΡΘΡΟ 9:
Συνδεόμενες επιχειρήσεις.

1. Αν:

α) επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων, στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις, όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε

οποιαδήποτε κέρδη τα οποία αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα συμβαλλόμενο Κράτος συμπεριλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη επί των οποίων μία επιχείρηση του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί στο άλλο αυτό Κράτος, και τα κέρδη αυτά είναι κέρδη που θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου κράτους εάν οι συνθήκες συνεργασίας που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήσαν αυτές που θα είχαν συμφωνηθεί μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, το άλλο Κράτος προβαίνει σε κατάλληλη αναπροσαρμογή του ποσού του φόρου που έχει εισπραχθεί επί των κερδών αυτών.

Για τον υπολογισμό αυτής της αναπροσαρμογής, λαμβάνονται υπόψη οι άλλες διατάξεις της παρούσας σύμβασης και, εάν είναι απαραίτητο, οι αρμόδιες Αρχές των συμβαλλομένων Κρατών επιλαμβάνονται του θέματος από κοινού.

ΑΡΘΡΟ 10:
Μερίσματα.

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά φορολογούνται επίσης στο συμβαλλόμενο κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με την νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά εάν το πρόσωπο που εισπράττει τα μερίσματα είναι ο πραγματικός δικαιούχος, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτό τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβαίνει:

α) Το 35% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν η εταιρεία που τα διανέμει είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας.

β) Το 10% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν η εταιρεία που τα διανέμει είναι κάτοικος της Δημοκρατίας της Τυνησίας.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογία της εταιρείας που αφορά στα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» που χρησιμοποιείται σε αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής στα κέρδη (κεφαλαιουχικής εταιρείας), τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί την διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος εμπορική ή βιομηχανική δραστηριότητα μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή αν παρέχει σε αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή, δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέονται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 κατά περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισοδήματα στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή, δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμα και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 11:
Τόκοι.

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις, αυτοί οι τόκοι φορολογούνται επίσης στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 15% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «τόκοι», που χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη οποιασδήποτε χρήσης, ανεξάρτητα αν οι απαιτήσεις αυτές εξασφαλίζονται ή όχι με υποθήκη ή αν παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη κυρίως όμως σημαίνει εισόδημα από κρατικά χρεώγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια συμπεριλαμβανομένων και των δώρων και βραβείων που συνεπάγονται τα ανωτέρω χρεώγραφα. Πρόστιμα για εκπρόθεσμη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους αστικά στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι εμπορική ή βιομηχανική δραστηριότητα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση σε αυτό, και η αξίωση χρέους, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 κατά περίπτωση.

5. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το

Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Αν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός από τα συμβαλλόμενα Κράτη, έχει σε ένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη μία μόνιμη εγκατάσταση ή μία καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος, για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μίας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αυτό ποσόν. Σε αυτήν την περίπτωση το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία κάθε συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας συμφωνίας.

ΑΡΘΡΟ 12:
Δικαιώματα.

1. Τα δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα δικαιώματα αυτά φορολογούνται και στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 12 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων Κρατών ρυθμίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα» που χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο σημαίνει τις πληρωμές κάθε φύσης που καταβάλλονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή την παραχώρηση της χρήσης δικαιώματος αναπαραγωγής σε φιλολογική, καλλιτεχνική ή επιστημονική εργασία, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, ευρεσιτεχνίας, βιομηχανικού ή εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μυστικού σχεδίου, μυστικής μεθόδου ή τύπου, ως επίσης για τη χρήση ή την παραχώρηση της χρήσης γεωργικού, λιμενικού, βιομηχανικού, επιστημονικού ή εμπορικού εξοπλισμού, με εξαίρεση τις πληρωμές για ναύλωση πλοίων και αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική ή επιστημονική εμπειρία ή για μελέτες τεχνικές ή οικονομικές.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται όταν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό το Κράτος, ή παρέχει μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες μέσω μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό το Κράτος, και το δικαίωμα ή η περιουσία από την οποία πηγάζουν τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14.

5. Τα δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο οφειλέτης είναι το ίδιο το Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν, όμως, ο οφειλέτης των δικαιωμάτων, ανεξάρτητα αν είναι κάτοικος ή όχι του ενός συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση για την οποία έχει συναφθεί το συμβόλαιο από το οποίο προκύπτει η καταβολή των δικαιωμάτων και η οποία ως εκ τούτου επιβαρύνεται με αυτά, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.

6. Όταν, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και τρίτων προσώπων, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη την παροχή για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου εάν δεν υφίσταντο όμοιες σχέσεις, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αυτό ποσόν. Στην περίπτωση αυτή, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κάθε συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας σύμβασης.

7. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται. εάν προκύψει, ότι η περιουσία ή το δικαίωμα από το οποίο πηγάζουν τη δικαιώματα δεν έχει δημιουργηθεί καλή τη πίστει μέσα στα πλαίσια των εμπορικών σχέσεων. αλλά κυρίως με σκοπό την εκμετάλλευση των πλεονεκτημάτων του άρθρου αυτού.

ΑΡΘΡΟ 13:
Ωφέλεια από κεφάλαιο.

1. Η ωφέλεια που προκύπτει, από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6, φορολογείται στο συμβαλλόμενο Κράτος όπου αυτή βρίσκεται.

2. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής περιουσίας, η οποία αποτελεί μέρος του ενεργητικού μόνιμης εγκατάστασης που επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος για την άσκηση ελευθερίου επαγγέλματος, συμπεριλαμβανομένης εκείνης της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση αυτής της μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή αυτής της καθορισμένης βάσης, φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

3. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση πλοίων που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων φορολογείται μόνο στο Κράτος όπου είναι νηολογημένα ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με τίτλους εθνικότητας. Εν τούτοις, αυτή η ωφέλεια φορολογείται στο Κράτος όπου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης (της επιχείρησης) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο εδάφιο 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 8.

Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές, πλοιαρίων που εξυπηρετούν την εσωτερική ναυσιπλοΐα ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοιαρίων ή των αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

4. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων εκτός από αυτά που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία.

ΑΡΘΡΟ 14:
Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες.

1. Τα εισοδήματα που αποκτά κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους από την άσκηση ελευθερίου επαγγέλματος ή άλλων μη εξαρτημένων δραστηριοτήτων ανάλογου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό. Εν τούτοις, τα εισοδήματα αυτά φορολογούνται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος στις εξής περιπτώσεις:

α) Εάν ο ενδιαφερόμενος διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος καθορισμένη βάση για την άσκηση των δραστηριοτήτων του στην περίπτωση αυτή, μόνο το τμήμα των εισοδημάτων που πραγματοποιήθηκαν μέσω της εν λόγω καθορισμένης βάσης φορολογείται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος ή,

β) Εάν διαμένει στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος για χρονικό διάστημα ή χρονικά διαστήματα συνολικής διάρκειας ίσης ή μεγαλύτερης των 183 ημερών κατά το οικείο φορολογικό έτος.

2. Ο όρος «ελευθέριο επάγγελμα» περιλαμβάνει ειδικά τις μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή παιδαγωγικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

ΑΡΘΡΟ 15:
Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες.

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, οι μισθοί, τα ημερομίσθια και οι άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους για έμμισθη απασχόληση φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός εάν η απασχόληση ασκείται εντός του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους. Εάν η απασχόληση ασκείται εκεί, οι αμοιβές που αποκτώνται γι' αυτήν φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου, οι αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο ενός συμβαλλόμενου Κράτους για έμμισθη απασχόληση που ασκείται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος φορολογούνται μόνο στο πρώτο Κράτος εάν:

α) Ο δικαιούχος των αμοιβών παραμένει στο άλλο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες κατά το οικείο φορολογικό έτος και

β) Οι αμοιβές καταβάλλονται από ή για λογαριασμό εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και

γ) Οι αμοιβές δεν βαρύνουν κάποια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, την οποία διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, οι αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο ενός συμβαλλόμενου Κράτους για έμμισθη απασχόληση που ασκείται πάνω σε πλοίο σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται στο Κράτος αυτό.

4. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, οι αμοιβές που αποκτώνται για έμμισθη απασχόληση που ασκείται πάνω σε αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

ΑΡΘΡΟ 16:
Αμοιβές μελών διοικητικού Συμβουλίου.

Τα ποσοστά, οι αμοιβές παράστασης και οι άλλες παρόμοιες παροχές τις οποίες κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους λαμβάνει υπό την ιδιότητά του ως μέλους διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου εταιρείας κατοίκου του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

ΑΡΘΡΟ 17:
Καλλιτέχνες και αθλητές.

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15 τα εισοδήματα που αποκτώνται από πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως οι καλλιτέχνες θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης και οι μουσικού ως και οι αθλητές για τις προσωπικές τους δραστηριότητες τις σχετικές με την ιδιότητά τους αυτή, φορολογούνται στο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο αυτές οι δραστηριότητες ασκούνται.

2. Όταν τα εισοδήματα από την προσωπική άσκηση δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή με την ιδιότητά του αυτή δεν περιέρχονται σ' αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, τα εισοδήματα αυτά φορολογούνται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

ΑΡΘΡΟ 18:
Συντάξεις.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης παραγράφου του άρθρου 19, οι συντάξεις και οι άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός συμβαλλόμενου Κράτους για προηγούμενη απασχόληση φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

ΑΡΘΡΟ 19:
Κυβερνητικές υπηρεσίες.

1.α) Οι αμοιβές, εκτός από τις συντάξεις, που καταβάλλονται από ένα συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, είτε απευθείας είτε κατόπιν εισφορών σε Ταμεία που έχουν συστήσει, σε φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρέχονται προς αυτό το Κράτος ή αυτή την υποδιαίρεση ή την τοπική αρχή φορολογούνται μόνο σ'αυτό το Κράτος.

β) Εν τούτοις, αυτές οι αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος εάν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός αυτού του Κράτους και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού και:

- έχει την υπηκοότητα του Κράτους αυτού, ή
- δεν έχει γίνει κάτοικος του Κράτους αυτού απο-

κλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2.α) Οι συντάξεις που καταβάλλονται από ένα συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, είτε απευθείας είτε κατόπιν εισφορών σε Ταμεία που έχουν συστήσει σ'ένα φυσικό πρόσωπο, για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα 2 έτη.

Με τη λήξη αυτής της περιόδου, οι συντάξεις αυτές φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου ο δικαιούχος των συντάξεων είναι κάτοικος.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές ή συντάξεις που καταβάλλονται για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν μέσα στα πλαίσια εμπορικής ή βιομηχανικής δραστηριότητας που ασκήθηκε από ένα εκ των δύο συμβαλλόμενων Κρατών ή μία εκ των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών του αρχών.

ΑΡΘΡΟ 20:
Σπουδαστές και εκπαιδευόμενοι (stagiaires).

1. Κάθε κάτοικος του ενός εκ των δύο συμβαλλόμενων Κρατών ο οποίος διαμένει στο άλλο Κρότος αποκλειστικά:

α) υπό την ιδιότητα του σπουδαστή που είναι εγγεγραμμένος σε πανεπιστήμιο, κολλέγιο ή σχολή αυτού του άλλου Κράτους·

β) υπό την ιδιότητα του μαθητευόμενου στο εμπόριο ή τη βιομηχανία·

γ) ή ως δικαιούχος υποτροφίας, επιχορήγησης ή επιδόματος υπό μορφήν αποζημίωσης, η οποία καταβάλλεται σ'αυτόν από ίδρυμα θρησκευτικό, φιλανθρωπικό, επιστημονικό ή μορφωτικό με αποκλειστικό σκοπό να διευκολυνθεί στην παρακολούθηση των σπουδών ή των ερευνών, απαλλάσσεται του φόρου σ'αυτό το άλλο Κράτος για τα χρηματικά ποσά που λαμβάνει από το εξωτερικό για τη συντήρησή του, τις σπουδές του ή την εξάσκησή του, για κάθε υποτροφία της οποίας είναι δικαιούχος ή για κάθε ποσό που λαμβάνει σαν αμοιβή για εξαρτώμενης φύσης δραστηριότητα την οποία ασκεί σ'αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κάθε φυσικό πρόσωπο του ενός των συμβαλλόμενων Κρατών που διαμένει στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει το ένα έτος υπό την ιδιότητα του συνεργάτη επιχείρησης του πρώτου Κράτους ή ενός των οργανισμών που προβλέπονται στο εδάφιο γ' της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, ή δυνάμει συμβολαίου που έχει συναφθεί με την εν λόγω επιχείρηση ή του εν λόγω οργανισμού, με αποκλειστικό σκοπό την απόκτηση τεχνικής ή επαγγελματικής πείρας ή εμπειρίας κοντά σε πρόσωπο άλλο εκτός από την εν λόγω επιχείρηση ή τον εν λόγω οργανισμό, απαλλάσσεται του φόρου σ'αυτό το άλλο Κράτος για την αμοιβή που λαμβάνει κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου.

ΑΡΘΡΟ 21:
Άλλα εισοδήματα.

1. Τα στοιχεία εισοδημάτων κατοίκου ενός συμβαλλόμενου Κράτους που δεν αναφέρονται ρητά στα προηγούμενα άρθρα της παρούσας σύμβασης φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδημάτων με εξαίρεση τα εισοδήματα που προκύπτουν από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6, αν ο δικαιούχος αυτών των εισοδημάτων που είναι κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα μέσω μόνιμης σ'αυτό εγκατάστασης ή παρέχει μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ'αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία από την οποία πηγάζουν τα εισοδήματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε τέτοια περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 ανάλογα.

ΑΡΘΡΟ 22:
Διατάξεις για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας.

1. Όταν κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισοδήματα, τα οποία σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης φορολογούνται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο Κράτος εκπίπτει από τον φόρο που εισπράττει επί των εισοδημάτων του κατοίκου αυτού ποσόν ίσο προς τον φόρο εισοδήματος ο οποίος έχει καταβληθεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Το ποσόν όμως που εκπίπτεται δεν μπορεί να υπερβεί το τμήμα εκείνο του φόρου εισοδήματος όπως υπολογίζεται πριν από την έκπτωση, το οποίο αναλογεί στα εισοδήματα που φορολογούνται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Ο φόρος, ο οποίος έχει καταργηθεί ή έχει μειωθεί σε ένα εκ των συμβαλλόμενων Κρατών, δυνάμει της εσωτερικής νομοθεσίας του Κράτους αυτού, θεωρείται σαν να είχε καταβληθεί και πρέπει στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος από τον φόρο που θα είχε επιβαρύνει τα εισοδήματα τα αναφερόμενα στις προηγούμενες παραγράφους εάν η εν λόγω κατάργηση ή μείωση δεν είχε λάβει χώρα.

ΑΡΘΡΟ 23:
Μη διακριτική μεταχείριση.

1. Οι υπήκοοι ενός συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος σε καμμία φορολογία ή σχετική υποχρέωση η οποία είναι διάφορη ή επαχθέστερη εκείνης στην οποία υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου τούτου Κράτους που βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθου 1, η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή των δύο συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Οι απάτριδες που είναι κάτοικοι ενός συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος σε καμμία φορολογία ή σχετική υποχρέωση η οποία είναι διάφορη ή επαχθέστερη εκείνης στην οποία υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του Κράτους τούτου που βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες.

3. Η φορολογία που επιβάλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό Κράτος από την φορολογία που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους που ασκούν την ίδια δραστηριότητα. Η παρούσα διάταξη δεν πρέπει να ερμηνευθεί

ότι υποχρεώνει ένα συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί στους κατοίκους του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους τις προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις από φόρο λόγω της προσωπικής του κατάστασης ή των οικογενειακών βαρών, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Οι επιχειρήσεις ενός συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει, άμεσα ή έμμεσα, ανήκει ή ελέγχεται από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο συμβαλλόμενο Κράτος σε καμμία φορολογία ή σχετική υποχρέωση που, είναι διάφορη ή επαχθέστερη, από εκείνη στην οποία υπόκεινται ή θα δύνανται να υπαχθούν άλλες ομοειδείς επιχειρήσεις του πρώτου αυτού Κράτους.

5. Ο όρος «φορολογία» σημαίνει στο παρόν άρθρο τους κάθε είδους ή ονομασίας φόρους, οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας Σύμβασης.

6. Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν πρέπει να παρεμποδίζουν την εφαρμογή ευνοϊκότερων φορολογικών διατάξεων που προβλέπονται από τη νομοθεσία του ενός των συμβαλλόμενων Κρατών για την προώθηση των επενδύσεων.

ΑΡΘΡΟ 24:
Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού.

1. Όταν κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους κρίνει ότι τα μέτρα που λαμβάνονται από ένα συμβαλλόμενο Κράτος ή και από τα δύο συμβαλλόμενα Κράτη θα έχουν γι' αυτόν σαν αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη προς την παρούσα σύμβαση, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία των Κρατών αυτών, να υποβάλει την υπόθεσή του στην αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος. Η υπόθεση πρέπει να υποβληθεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού φόρου η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της σύμβασης.

2. Η αρμόδια αυτή αρχή θα προσπαθήσει, εάν η ένσταση θεωρηθεί βάσιμη και εάν η ίδια δεν δύναται να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους προκειμένου να αποφευχθεί η φορολογία που δεν είναι σύμφωνη προς τη σύμβαση. Η συμφωνία εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που προβλέπονται από το εσωτερικό δίκαιο των συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων Κρατών προσπαθούν, με αμοιβαία συμφωνία, να άρουν τις δυσκολίες ή να εξαλείψουν τις αμφιβολίες, τις οποίες μπορεί να δημιουργήσει η ερμηνεία ή η εφαρμογή της σύμβασης. Μπορούν, επίσης, να συσκέπτονται για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας στις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από την σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους για την επίτευξη συμφωνίας κατά την έννοια των προηγουμένων παραγράφων. Εάν οι προφορικές ανταλλαγές απόψεων διευκολύνουν αυτή τη συμφωνία, αυτές οι ανταλλαγές απόψεων μπορούν να γίνουν μέσω μιας επιτροπής που θα αποτελείται από αντιπρόσωπους των αρμόδιων αρχών των συμβαλλόμενων Κρατών.

ΑΡΘΡΟ 25:
Ανταλλαγή πληροφοριών.

1. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων Κρατών θα ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης ή της εσωτερικής νομοθεσίας των συμβαλλόμενων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που προβλέπονται από τη σύμβαση στο μέτρο που η προβλεπόμενη από αυτές φορολογία είναι σύμφωνη προς τη σύμβαση. Όλες οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται κατ'αυτόν τον τρόπο θεωρούνται απόρρητες και θα πρέπει να κοινοποιούνται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη βεβαίωση ή την είσπραξη των φόρων που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Τα εν λόγω πρόσωπα ή οι εν λόγω αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές σε επ' ακροατηρίω συζητήσεις δικαστηρίων ή σε δικαστικές αποφάσεις αλλά αποκλειστικά για τους σκοπούς της βεβαίωσης ή της είσπραξης του φόρου.

2. Οι διατάξεις της πρώτης παραγράφου δεν μπορούν σε καμμία περίπτωση να ερμηνευθούν ως επιβάλλουσες σε ένα από τα Κράτη την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα που αντιβαίνουν προς την ίδια αυτού νομοθεσία ή την διοικητική του πρακτική ή προς εκείνη του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους·

β) να παρέχει πληροφορίες οι οποίες δεν θα μπορούσαν να ληφθούν βάσει της ίδιας αυτού νομοθεσίας ή μέσα στα πλαίσια της ομαλής διοικητικής πρακτικής αυτού ή εκείνης του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους·

γ) να μεταδώσει πληροφορίες οι οποίες θα απεκάλυπταν εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική μέθοδο ή πληροφορίες των οποίων η κοινοποίηση θα ήταν αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

ΑΡΘΡΟ 26:
Διπλωματικοί αντιπρόσωποι και προξενικοί υπάλληλοι.

Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν επηρεάζουν τα φορολογικά προνόμια τα οποία απολαμβάνουν οι διπλωματικοί αντιπρόσωποι ή οι προξενικοί υπάλληλοι δυνάμει των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου ή των διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

ΑΡΘΡΟ 27:
Θέση σε ισχύ.

1. Η παρούσα σύμβαση θα κυρωθεί και τα κυρωτικά έγγραφα θα ανταλλαγούν στην .... το ταχύτερο δυνατόν.

2. Η παρούσα σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ από της ανταλλαγής των κυρωτικών εγγράφων και οι διατάξεις της θα έχουν εφαρμογή:

α) αναφορικά με τον φόρο που παρακρατείται στην πηγή επί των ποσών που καταβάλλονται ή πιστώνονται σε μη κατοίκους από την 1η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος της ανταλλαγής των κυρωτικών εγγράφων

β) αναφορικά με τους λοιπούς φόρους, για κάθε φορολογικό έτος που αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος της ανταλλαγής των κυρωτικών εγγράφων.

ΑΡΘΡΟ 28:
Καταγγελία.

1. Η παρούσα Σύμβαση θα εξακολουθήσει να ισχύει χωρίς χρονικό περιορισμό. Εν τούτοις, καθένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να την καταγγείλει για το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους επιδίδοντας μέσω διπλωματικής οδού, έγγραφη προειδοποίηση προθεσμίας τουλάχιστον έξι μηνών.

2. Στην περίπτωση αυτή, οι διατάξεις της θα εφαρμοστούν για τελευταία φορά:

α) επί των φόρων που οφείλονται στην πηγή για τα εισοδήματα, τα οποία αποκτήθηκαν ή καταβλήθηκαν το αργότερο την 31 Δεκεμβρίου του έτους της καταγγελίας·

β) επί των άλλων φόρων που επιβάλλονται επί των εισοδημάτων των φορολογικών περιόδων οι οποίες λήγουν πριν από την 31 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό από τις Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ στην Τύνιδα, την 31η Οκτωβρίου 1992 σε δύο αντίτυπα, στην γαλλική, ελληνική και αραβική γλώσσα και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση αντιδικίας υπερισχύει το κείμενο στη γαλλική γλώσσα.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας	Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Τυνησίας
ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	HABIB BEN YAHIA

CONVENTION

ENTRE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE
ET
LA REPUBLIQUE TUNISIENNE

TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LES GAINS EN CAPITAL

LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE

ET

LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE TUNISIENNE

Désireux de conclure une convention en vue d'éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur les gains en capital sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I

CHAMP D' APPLICATION DE LA CONVENTION

ARTICLE 1: Personnes visées

La présente convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

ARTICLE 2: Impôts visés

1) La présente convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur les gains en capital perçus pour le compte de chacun des Etats contractants, de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, quelque soit le système de perception.

2) Sont considérés comme impôts sur le revenu, les impôts perçus sur le revenu total, ou sur des éléments du revenu et comme impôts sur les gains en capital les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers ainsi que les impôts sur les plus-values.

3) Les impôts actuels auxquels s'applique la convention sont notamment:

a- en ce qui concerne la République Tunisienne:

-l'impôt sur le revenu des personnes physiques y compris l'imposition des gains en capital;

-l'impôt sur les sociétés y compris l'imposition des gains en capital,

Ci-après dénommés "impôts tunisiens".

b- en ce qui concerne la République Hellenique:

-l'impôt sur le revenu des personnes physiques, y compris l'imposition des gains en capital;

-l'impôt sur le revenu des personnes morales, y compris l'imposition des gains en capital.

Ci-après dénommés "impôts helleniques".

4) La convention s'applique aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent, à la fin de chaque année, les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II
DEFINITIONS

ARTICLE 3: Définitions générales

1) Au sents de la présente convention, à moins que le contexte n´exige une interprétation différente:

a- les expressions "un Etat contractant" et "l´autre Etat contractant" désignent, suivant le contexte, la République Tunisienne et la République Hellenique;

b- le terme "République Tunisienne" désigne le territoire de la République Tunisienne et les zones adjacentes aux eaux territoriales de la Tunisie sur lesquelles, en conformité avec le droit international, la Tunisie peut exercer les droits relatifs au lit de la mer, au sous-sol marin et à leurs ressources naturelles;

c- le terme "République Hellenique" comprend les territoires de la République Hellenique et les parties du sol et du sous-sol marins sous la mer méditerrannée sur lesquelles la République Hellenique a des droits de souveraineté conformément au drout international;

d- le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tout autres groupements de personnes;

e- le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d´imposition;

f- les expressions "entreprises d´un Etat contractant" et "entreprise de l´autre Etat contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d´un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l´autre Etat contractant;

g- le terme "nationaux" désigne toutes personnes physiques qui possédent la nationalité d´un Etat contractant et toutes les personnes morales; societés de personnes et associations constituées conformément à la légistation en vigueur dans un Etat contractant;

h- l´expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou aéronef sauf lorsque le navire

ou l´aéronef n´est exploité qu´entre deux points situés dans le territoire de l´Etat contractant;

i- l´expression "autorité compétente" désigne:

- en République Tunisienne; le Ministre des Finances ou son représentant autorisé.

- en République Hellenique; le Ministre des Finances ou sont représentant autorisé.

2) Pour l´application de la convention par un Etat contractant, toute expression qui n´y est pas définie, a le sens qui lui est attribué par la légistation dudit Etat concernant les impôts auxquels a´applique la convention; à moins que le contexte n´exige une interprétation différente.

ARTICLE 4: Resident

1) Au sens de la présente convention, l´expression "résident d´un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation dudit Etat, est assujettie à l´ impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui sont assujetties à l´impôt dans cet Etat pour les revenus de sources situées dans cet Etat, y compris les gains en capital.

2) Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est considérée comme résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée comme suit:

a- Cette personne est considérée comme résident de l´Etat contractant où elle dispose d´un foyer d´habitation permanent; lorsqu´elle dispose d´un foyer d´habitation permanent dans chacun des Etats contractants, elle est considérée comme résident de l´Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits. (Centre des intérêts vitaux);

b- Si l´Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d´un foyer d´habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme résident de l´ Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;

c- Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d´eux elle est considerée comme résident de l´Etat contractant dont elle possède la nationalité;

d- Si cette personne possède la nationalité des deux Etats contractants ou si elle ne possède la nationalité d´ aucun d´eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d´un commun accord.

3) Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu´une personne physique est condidérée comme résident des deux Etats contractants, elle est réputée résident de l´Etat contractant où se trouve son siège de direction effective.

ARTICLE 5: Etablissement stable

1) Au sens de la présente convention, l´expression "établissement stable" désigne une installation fixe d´affaires par l´intermédiaire de laquelle l´entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2) L´expression "etablissement stable" comprend notamment:

a- un siège de direction;
b- une succursale;
c- un bureau;
d- une usine;
e- un atelier;
f- une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d´extraction de ressources naturelles;
g- une installation ou structure utilisée pour l´exploration de ressources naturelles.

3) Constitue un établissement stable, un chantier de contruction, ou des opérations temporaires de montage ou des activités de surveillance, lorsque ce chantier, ces opérations temporaires de montage ou activités de surveillance faisant suite à la vente de machines ou d´équipement ont une durée supérieure à 6 mois ou lorsque ces opérations de montage ou activités de surveillance faisant suite à la vente de machines ou d´équipement ont une durée inférieure à 6 mois et que les frais de montage ou de surveillance dépassent 10% du prix de ces machines ou équipements.

4) Nonobstant, les dispositions précédentes du présent article, on ne considère pas qu´il y a "établissement stable" si :

a- il est fait usage d´installation aux seules fins de stockage, d´exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l´entreprise dans la mesure où cette opération de livraison n´ait pas été effectuée suite à une commande

enregistrée auprés de cette installation ou conclue par son intermédiaire ou qu´elle n´ ait pas fait l´objet de facturation par ladite installation;

b- des marchandises appartenant à l´entreprise sont entreposées aux seulles fins de stockage, d´exposition ou de livraison dans la mesure où cette opération de livraison n´ait pas été exécutée suite à une commande enregistrée auprés de cette installation ou conclue par son intermédiaire ou qu´elle n´ait pas fait l´ objet de facturation par la dite installation;

c- des marchandises appartenant à l´entreprise sont entreposées aux seulles fins de transformation par une autre entreprise;

d- une installation fixe d´affaires est utilisée aux seules fins d´acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l´entreprise ou à des fins de publicité pour cette derniére;

e- une installation fixe d´affaires est utilisée aux seules fins d´exercer, pour l´entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxilliaire;

f- une installation fixe d´affaires est utilisée aux seules fins de l´exercice cumulé d´activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l´activité d´ensemble de l´installation fixe d´affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5) Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu´une personne (autre qu´un agent jouissant d´un statut indépendant auquel s´applique le paragraphe 9) agit pour le compte d´une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoir qu´elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l´entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour

l´entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l´intermédiaire d´une installation fixe d´affaires, ne sont pas considerées comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6) Nonobstant les dispositions des paragraphes 1,2 et 3 une personne exerçant des activités liées à l´exploitation ou l´exploration du lit de la mer, de ses sous-sols et de ses ressources naturelles situées dans l´Etat contractant, est considérée comme exerçant une activité par l´intermédiaire d´ un établissement stable dans cet Etat.

7) Une entreprise d´assurances d´un Etat contractant est considérée comme ayant un établissement stable dans l´ autre Etat si elle perçoit des primes sur le territoire de cet Etat ou assure des risques qui y sont courus par l´intermédiaire d´un employé ou par l´intermédiaire d´un agent qui n´entre pas dans la catégorie de personnes visées au paragraphe 9 ci-aprés.

8) Lorsqu´une entreprise d´un Etat contractant dispose d´un établissement stable dans l´autre Etat contractant, une ou toutes les activités que cette entreprise effectue sur le territoire de cet autre Etat contactant sont considérées comme exercées par l´intermédiaire de cet établissement stable.

9) On ne considère pas qu´une entreprise d´un Etat contractant a un établissement stable dans l´autre Etat contractant du seul fait qu´elle y exerce son activité par l´entremise d´un courtier, d´un commissionnaire ou tout autre intermédiaire jouissant d´un statut indépendant à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

10) Le fait qu´une société qui est un résident d´un Etat condractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l´autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l´intermédiaire d´un établissement

stable ou non) ne suffit pas en lui même, à faire de l´une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l´ autre.

CHAPITRE III
IMPOSITION DES REVENUS

ARTICLE 6: Revenus immobiliers

1) Les revenus qu´un résident d´un Etat contractant tire de biens immobiliers y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières situés dans l´autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2) L´expression "biens immobiliers" est définie conformément au droit de l´Etat contractant où les biens sont situés. L´expression englobe en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s´appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l´usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l´exploitation ou la concession de l´exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme biens immobiliers.

3) Les dispositions du paragraphe 1 s´appliquent aux revenus provenant de l´exploitation directe, de la location ou de l´affermage, ainsi que de toute autre forme d´exploitation de biens immobiliers.

4) Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s´appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d´une entreprise ainsi qu´aux revenus de biens immobiliers servant à l´exercise d´une profession indépendante.

ARTICLE 7: Bénéfices des entreprises

1) Les bénéfices d´une entreprise d´un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l´entreprise n´exerce son activité dans l´autre Etat contractant par l´intermédiaire d´un établissement stable qui y est situé. Si l´entreprise exerce son activité d´une telle façon, les bénéfices de l´entreprise sont imposables dans l´autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2) Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu´une entreprise d´un Etat contractant exerce son activité dans l´autre Etat contractant par l´intermédiaire d´un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable, les bénéfices qu´il aurait pu réaliser s´il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l´entreprise dont il constitue un établissement stable.

3) Pour la détermination des bénéfices d´un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins de l´activité de cet établissement stable, y compris les dépenses effectives de direction et les frais généraux réels d´administration ainsi exposée soit dans l´Etat contractant où est situé cet établissement soit ailleurs;

Toutefois, aucune déduction n´est admise pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées par l´établissement stable au siège de l´entreprise ou à l´un quelconque de ses autres établissements comme redevances, honoraires ou autres paiements analogues au titre des licences d´exploitation, de brevets ou d´autres droits, comme commissions (autre que le remboursement de dépenses réelles effectuées) pour des services rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d´une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l´établissement stable.

De même, il n´est pas tenu compte, pour la détermination des bénéfices d´un établissement stable, parmi les frais du siège de l´entreprise ou de l´un quelconque de ses autres établissements, des redevances, honoraires ou autre paiements analogues au titre de licences d´exploitation, de brevets ou d´autres droits, ou de commissions (autres que le remboursement de dépenses réelles effectuées) pour des services rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d´ un établissement bancaire, des intérêts sur des sommes prêtées au siège de l´entreprise ou à l´un quelconque de ses autres établissements.

4) S´il est d´usage, dans un Etat contractant de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d´une répartition des bénéfices totaux de l´entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n´empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5) Aux fins des paragraphes précédentes, les bénéfices à imputer à l´établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode à moins qu´il n´existe de motifs valables et suffisants de procéder autrement.

6) Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d´autres articles de la présente convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

ARTICLE 8: Navigation Maritime et Aérienne

1) Les revenus provenant de l´exploitation en trafic international de navires ne sont imposables que dans l´Etat contractant sur le territoire duquel ils sont immatriculés ou par lequel ils ont été munis de titres de nationalité.

Toutefois, les bénéfices réalisés par les entreprises dont les capitaux sont detenus conjointement d´une part par un Etat contractant, l´une de ses collectivités locales ou l´un de ses résidents et par l´autre Etat, l´une de ses collectivités locales ou l´un de ses résidents d´autre part, ainsi que ceux réalisés par une entreprise dirigée ou contrôlée par un résident de l´un des Etats dont le siège de direction effective est situé dans l´un des Etats contractants sont imposables dans l´Etat contractant où le siège de direction effective de l´entreprise est situé.

2) Les revenus provenant de l´exploitation de bateaux servant à la navigation intérieure sont imposables dans l´Etat contractant où le siège de direction effective de l´entreprise est situé.

Si le siège de direction effective d´une entreprise de navigation maritime est à bord d´un navire ou d´un bateau, ce siège est réputé situé dans l´Etat contractant où se trouve le port d´attache de ce navire ou de ce bateau ou, à défaut de port d´attache, dans l´Etat contractant dont l´exploitant du navire ou du bateau est un résident.

3) Les bénéfices provenant de l´exploitation en trafic international d´aéronefs ne sont imposables que dans l´Etat contractant où le siège de direction effective de l´entreprise est situé.

4) Les dispositions de l´alinea 2 du paragraphe 1 et du paragraphe 3 s´appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme intermational d´exploitation.

ARTICLE 9: Entreprises associées

1) Lorsque:

a- une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que,

b- les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l' autre Etat contractant, et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions acceptées ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient conclues entre les entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2) Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l' autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

ARTICLE 10: Dividendes

1) Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2) Toutefois, ces dividendes **sont aussi imposables dans** l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:

a) 35% du montant brut des dividendes si la société distributrice est un résident de la République Héllenique;

b) 10% du montant brut des dividendes si la société distributrice est un résident de la République Tunisienne.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3) Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales assimilés aux revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident , soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5) Lorsqu´une société qui est un résident d´un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l´ autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l´imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

ARTICLE 11: Intérêts

1) Les intérêts provenant d´un Etat contractant et payés à un résident de l´autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2) Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l´ Etat contractant d´où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l´impôt ainsi établi ne peut excéder 15 pour cent du montant brut des intérêts. Les autorités compétentes des Etats contractants réglent d´un commun accord les modalités d´application de cette limitation.

3) Le terme "intérêts" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d´une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d´emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

4) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s´appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d´un Etat contractant exerce dans l´autre Etat contractant d´où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l´intermédiaire d´un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d´une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s´y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l´ article 7 ou de l´article 14, suivant le cas, sont applicables.

5) Les intérêts sont considérés comme provenant d´un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois lorsque le débiteur des intérêts, qu´il soit ou non un résident d´un Etat contractant a dans un Etat contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l´Etat où l´établissement stable, ou la base fixe est situé.

6) Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l´un et l´autre entretiennent avec de tierces personnes le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l´absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s´apliquent qu´à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente convention.

ARTICLE 12: Redevances

1) Les redevances provenant d´un Etat contractant et payées à un résident de l´autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2) Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l´Etat contractant d´où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l´impôt, ainsi établi, ne peut excéder 12 pour cent du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d´un commun accord les modalités d´application de cette limitation.

3) Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l´usage ou la concession de l´usage d´un droit d´auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d´un brevet, d´une marque de fabrique ou de commerce, d´un dessin ou d´un modèle, d´un plan, d´une formule ou d´un procédé secret ainsi que pour l´usage ou la concession de l´usage d´un équipement agricole, portuaire, industriel, scientifique ou commercial, à l´exception des rémunerations pour affrêtement de navires et d´aéronefs affectés au trafic international, ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique ou pour des études techniques ou économiques.

4) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s´appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d´un Etat contractant, exerce dans l´autre Etat contractant d´où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l´intermédiaire d´un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d´une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s´y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l´

article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5) Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte comme telle la charge de celles-ci, ces redevances sont réputées provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

6) Lorsque,en raison de relations speciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente convention.

7) Les dispositions de cet article ne s'appliquent pas s'il est établi que le bien ou le droit générateur des redevances n'a pas été fait de bonne foi dans le cadre de relations commerciales, mais essentiellement dans un but de bénéficier des avantages de cet article.

ARTICLE 13: Gains en Capital

1) Les gains provenant de l´aliénation des biens immobiliers, tels qu´ils sont définis à l´article 6, sont imposables dans l´Etat contractant où ces biens sont situés.

2) Les gains provenant de l´aliénation de biens mobiliers faisant partie de l´actif d´un établissement stable qu´une entreprise d´un Etat contractant a dans l´autre Etat contractant ou de biens mobiliers constitutifs d´une base fixe dont dispose un résident d´un Etat contractant dans l´autre Etat contractant pour l´exercice d´une profession libérale, y compris de tels gains provenant de l´aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l´ensemble de l´entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3) Les gains provenant de l´alienation de navires exploités en trafic international ou des biens mobiliers affectés à l´exploitation de ces navires ne sont imposables que dans l´Etat dans le territoire duquel ils sont immatriculés ou par lequel ils sont munis de titres de nationalité. Toutefois, ces gains sont imposables dans l´Etat où se trouve le siège de la direction effective dans les cas visés à l´alinea 2 du paragraphe 1 de l´article 8.

Les gains provenant de l´aliénation d´aéronefs exploités en trafic international, de bâteaux servant à la navigation intérieur ou de biens mobiliers affectés à l´exploitation de ces bâteaux ou aéronefs ne sont imposables que dans l´Etat contractant où le siège de direction effective de l´entreprise est situé.

4) Les gains provenant de l´aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1,2 et 3 ne sont imposables que dans l´Etat contractant dont le cédant est un résident.

ARTICLE 14: Professions Indépendantes

1) Les revenus qu´un résident d´un Etat contractant tire d´une profession libérale ou d´autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposables que dans cet Etat. Toutefois, ces revenus sont imposables dans l´autre Etat contractant dans les cas suivants:

a- Si l´intéréssé dispose dans l´autre Etat contractant d´une base fixe pour l´exercice de ses activités; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l´autre Etat contractant ou,

b- Si son séjour dans l´autre Etat contractant s´étend sur une période ou des périodes d´une durée totale égale ou supérieure à 183 jours pendant l´année fiscale considérée.

2) L´expression "profession libérale" comprend en particulier les activités indépendantes d´ordre scientifique littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

ARTICLE 15: Professions Dépendantes

1) Sous réserve des dispositions des articles 16,18 et 19 les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu´un résident d´un Etat contractant reçoit au titre d´un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l´emploi ne soit exercé dans l´autre Etat contractant. Si l´emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2) Nonobstant les dispositions du paragraphe premier, les rémunérations qu´un résident d´un Etat contractant reçoit au titre d´un emploi salarié exercé dans l´autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si:

a- Le bénéficiaire séjourne dans l´autre Etat pendant une période ou des périodes n´excèdent pas au total 183 jours au cours de l´année fiscale considérée; et

b- Les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d´un employeur qui n´est pas résident de l´autre Etat, et

c- Le charge des rénunérations n´est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l´employeur a dans l´autre Etat.

3) Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues par un résident d´un Etat contractant au titre d´un emploi salarié exercé à bord d´ un navire exploité en trafic international, sont imposables dans cet Etat.

4) Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les rémunérations reçues au titre d´un emploi salarié exercé à bord d´un aeronef exploité en trafic international sont imposables dans l´Etat contractant où le siège de direction effective de l´entreprise est situé.

ARTICLE 16: Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu´ un résident d´un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre de conseil d´administration ou de surveillance d´une société qui est un résident de l´autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

ARTICLE 17: Artistes et Sportifs

1) Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15 les revenus que les professionnels du spectacle, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs retirent de leurs activités personnelles en cette qualité sont imposables dans l´Etat contractant où ces activités sont exercées.

2) Lorsque les revenus d´activités qu´un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l´artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l´ Etat contractant où les activités de l´artiste ou du sportif sont exercées.

ARTICLE 18: Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l´article 19, les pensions et autres rémunérations similaires versées a un résident d´un Etat contractant au titre d´un emploi antérieur, ne sont imposable que dans cet Etat.

ARTICLE 19: Fonctions Publiques

1) a- Les rémunérations, autres que les pensions, versées par un Etat contractant ou l´une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu´ils ont constituées, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.

b- Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l´autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui:

- possède la nationalité de cet Etat, ou
- n´est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2) a- Les pensions payées par un Etat contractant ou l´une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu´ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat durant une période n´excèdant pas 2 ans.

A l´expiration de cette période, ces pensions ne sont imposables que dans l´Etat contractant dont le bénéficiaire des pensions est un résident.

3) Les dispositions des articles 15,16 et 18 s´appliquent aux rémunérations ou pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d´une activité commerciale ou industrielle exercée par l´un des Etats contractants ou l´une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

ARTICLE 20: Etudiants et Stagiaires

1) Tout resident de l´un des Etats contractants qui sejourne dans l´autre Etat exlusivement:

a- en qualité d´etudiant inscrit dans une université, un college ou une école de cet autre Etat;
b- en qualité d´apprenti du commerce ou de l´industrie;
c- ou en tant que bénéficiaire d´une bourse, d´une subvention ou d´une allocation à titre de recompense qui lui est versée par une institution religieuse, charitable, scientifique ou educative et dont l´objet essentiel est de lui permettre de poursuivre des études ou des recherches, est exoneré d´impôt dans cet autre Etat en ce qui concerne les sommes qu´il reçoit de l´étranger en vue de son entretien, de ses études ou de sa formation, en ce qui concerne toute bourse dont il est titulaire ou en ce qui concerne toute somme qu´il reçoit en remuneration d´une activité dependante, qu´il exerce dans cet autre Etat.

2) Toute personne physique de l´un des Etats contractants qui sejourne pendant une periode n´excedent pas une année dans l´autre Etat contractant en qualité d´agent d´une entreprise du premier Etat ou d´une des organisations visées a l´alinea c du paragraphe premier du present article, ou en vertu d´un contract passé avec ladite entreprise ou ladite organisation, a seule fin f´acquerir une experience technique ou professionelle ou l`experience des affaires auprés d´une personne autre que ladite entreprise ou ladite organisation, est exonerée d´impôt dans cet autre Etat en ce qui concerne la retribution qu´elle reçoit pendant ladite periode.

ARTICLE 21: Autres Revenus

1) Les éléments du revenu d´un résident d´un Etat contractant qui ne sont pas expressement mentionnés dans les articles précédents de la présente convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2) Les dispositions du paragraphe 1 ne s´appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu´ ils sont définis à l´article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d´un Etat contractant exerce dans l´autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l´intermédiaire d´un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d´une base fixe qui y est située et que le droit ou le bien générateur des revenus s´y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l´article 7 ou de l´article 14, suivant les cas, sont applicables.

ARTICLE 22: Dispositions pour éliminer la double imposition

1) Lorsqu´un résident d´un Etat contractant reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente convention sont imposables dans l´autre Etat contractant, le premier Etat déduit de l´impôt qu´il perçoit sur les revenus du résident un montant égal à l´impôt sur le revenu payé dans l´autre Etat contractant.

2) Toutefois, la somme déduite ne peut excéder la fraction de l´impôt sur le revenu calculé avant la déduction, correspondant, aux revenus imposables dans l´autre Etat contractant.

3) L´ impôt qui a fait l´objet, d´une exonération ou réduction dans l´un des Etats contractants, en vertu de la législation nationale dudit Etat, est considéré comme s´il avait été acquitté et il doit être déduit dans l´autre Etat contractant de l´impôt qui aurait frappé les dits revenus si ladite exonération ou ladite réduction n´avait pas été accordée.

ARTICLE 23: Non discrimination

1) Les nationaux d´un Etat contractant ne sont soumis dans l´autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation. La présente disposition s´applique aussi, nonobstant les dispositions de l´article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d´un Etat contractant ou de deux Etats contractants.

2) Les apatrides qui sont des résidents d´un Etat contractant ne sont soumis dans l´autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet Etat se trouvant dans la même situation.

3) L´imposition d´un établissement stable qu´une entreprise d´un Etat contractant a dans l´autre Etat contractant n´est pas établie dans cet autre Etat d´une façon moins favorable que l´imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résident de l´autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d´impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu´il accorde à ses propres résidents.

4) Les entreprises d´un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l´autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Etat.

5) Le terme "imposition" désigne dans le présent article les impôts de toute nature ou dénomination visés à l´article 2 de la présente convention.

6) Les dispositions de la présente convention ne doivent pas faire obstacle à l´application de dispositions fiscales plus favorables prévues par la législation de l´un des Etats contractants en faveur des investissements.

ARTICLE 24: Procédure Amiable

1) Lorsqu´un résident d´un Etat contractant estime que les mesures prises par un Etat contactant ou par chacun des deux Etats entraineront pour lui une imposition non conforme à la présente convention, il peut, indépendamment des recours prévus par la législation nationale de ces Etats, soumettre son cas à l´ autorité compétente de l´Etat contractant dont il est résident. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraine une imposition non conforme aux dispositions de la convention.

2) Cette autorité compétente s´efforcera, si la réclamation lui parait fondée et si elle n´est pas elle-même en mesure d´ apporter une solution satisfaisante, de régler la question par voie d´accord amiable avec l´autorité compétente de l´autre Etat contractant, en vue d´éviter une imposition non conforme à la convention. L´accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3) Les autorités compétentes des Etats contractants s´ efforcent, par voie d´accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l´ interprétation ou l´application de la convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d´éviter la double imposition dans les cas non prévus par la convention.

4) Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents. Si les échanges de vues oraux semblent devoir faciliter cet accord ces échanges de vues peuvent avoir lieu au sein d´ une commission composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

ARTICLE 25: Echange de Renseignements

1) les autorités compétentes des Etats contractants échangeront les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente convention ou celles des lois internes des Etats contractants relatives aux impôts visés par la convention dans la mesure où l´imposition qu´elles prévoient est conforme à la convention. Tout renseignement ainsi échangé sera tenu secret et ne pourra être communiqué qu´aux personnes ou autorités chargées de l´établissement ou du recouvrement des impôts visés par la présente convention. Elles peuvent faire etat de ces renseignements au cours d´audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements mais exclusivement aux fins de l´établissement ou du recouvrement de l´impôt.

2) Les dispositions du paragraphe premier ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l´un des Etats contractants:

a- de prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celle de l´autre Etat contactant;

b- de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celle de l´autre Etat contractant;

c- de transmettre des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l´ordre public.

ARTICLE 26: Agents Diplomatiques et Fonctionnaires Consulaires.

Les dispositions de la présente convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des régles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

ARTICLE 27: Entrée en Vigueur

1) La présente convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à .... aussitôt que possible.

2) La présente Convention entrera en vigueur dès l'échange des instruments de ratification et ses dispositions seront applicables:

a- à l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés à des non résidents ou portés à leur crédit à partir du ler Janvier de l'année civile qui suit celle de l'échange des instruments de ratification; et

b- à l'égard des autres impôts, pour toute année d'imposition commençant à partir du ler Janvier de l'année civile qui suit celle de l'échange des instruments de ratification.

ARTICLE 28: Dénonciation

1.- La présente Convention demeurera en vigueur sans limitation de durée. Toutefois, chacun des Etats contractants pourra, moyennant un préavis minimum de six mois notifié par la voie diplômatique, la dénoncer pour la fin d'une année civile.

2.- Dans ce cas, ses dispositions s'appliqueront pour la dernière fois:

a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 Décembre de l'année de la dénonciation;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin avant le 31 Décembre de la même année.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT à Tunis le 31 Octobre 1992 ....
en double exemplaire, en langue française, en langue grecque et en langue arabe, les textes faisant également foi. En cas de litige c'est le texte en langue française qui prévaut.

Pour le Gouvernement de la République Hellenique	Pour le Gouvernement de la République Tunisienne
MICHAEL PAPACONSTANTINOU	HABIB BEN YAHIA

ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΚΕΡΔΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
Η ΟΠΟΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗΚΕ ΣΤΙΣ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1992
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΤΗΣ ΤΥΝΗΣΙΑΣ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Τυνησίας συμφώνησαν να αντικαταστήσουν το άρθρο 8 της προαναφερόμενης Σύμβασης, όπως ακολουθεί:

ΑΡΘΡΟ 8:
Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται τα αεροσκάφη.

2. Τα εισοδήματα, που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στην επικράτεια του οποίου είναι νηολογημένα.

Με την επιφύλαξη όσων αναφέρονται ανωτέρω, όταν τα κέρδη μιας επιχείρησης, σύμφωνα με το άρθρο 5 της παρούσας Σύμβασης, ενός Συμβαλλομένου Κράτους, η οποία είναι μονίμως εγκατεστημένη στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται σε ένα τρίτο κράτος, τα κέρδη αυτά μπορεί να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, σύμφωνα με τους νόμους που ισχύουν σε αυτό το Κράτος.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και 2 εφαρμόζονται, επίσης, στα κέρδη, που προέρχονται από τη συμμετοχή σε «pool», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε διεθνή οργανισμό εκμετάλλευσης.

Το παρόν Πρόσθετο Πρωτόκολλο θα τεθεί σε ισχύ, σύμφωνα με τους όρους, που προβλέπονται στο άρθρο 27 της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας, για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε σχέση με τους φόρους επί του εισοδήματος και των κερδών επί του κεφαλαίου, η οποία υπογράφηκε στην Τύνιδα, την 31η Οκτωβρίου 1992, της οποίας αυτό αποτελεί αναπόσπαστο μέρος.

Συνετάγη στην Τύνιδα, την 14η Μαΐου 2007, σε δύο αντίτυπα το καθένα, στη γαλλική, ελληνική και αραβική γλώσσα. Και τα τρία κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφωνίας, υπερισχύει το γαλλικό κείμενο.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας	Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Τυνησίας
ΧΡΙΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ	ΜΟΝΣΕΦ ΜΠΟΥΝΤΕΝ

**Protocole Additionnel
à la Convention tendant à éviter la double imposition
en matière d'impôts sur le revenu et sur le gains en capital
signée le 31 octobre 1992 entre le Gouvernement de la République
Hellénique et le Gouvernement de la République Tunisienne.**

Le Gouvernement de la République Hellénique et le Gouvernement de la République Tunisienne sont convenus de remplacer l'article 8 de ladite Convention comme suit:

ARTICLE 8 : Navigation Maritime et Aérienne

1) Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2) Les revenus provenant de l'exploitation en trafic international de navires ne sont imposables que dans l'Etat contractant sur le territoire duquel ils sont immatriculés.

Sans préjudice de ce qui se réfère ci-dessus, lorsque, les bénéfices d'un établissement stable, conformément a l'article 5 de ladite Convention, d'une entreprise d'un Etat contractant situé dans l'autre Etat contractant et provenant de l'exploitation en trafic international de navires sont imposables dans un Etat tiers, les bénéfices en question sont imposables dans l'Etat contractant où est situé l 'établissement stable, selon la législation en vigueur dans cet Etat .

3) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Le présent Protocole additionnel entrera en vigueur selon les termes prévus à l'article 27 de la Convention entre la République Hellénique et la République Tunisienne tendant à éviter la double imposition en matière d' impôts sur le revenu et sur les gains en capital, signée à Tunis, le 31 octobre 1992, de laquelle il fait partie intégrante.

Fait à Tunis, le 14 mai 2007, en deux exemplaires, chacun en langue française, en langue grecque et en langue arabe, les trois textes faisant également foi. En cas de litige, c'est le texte en langue française qui prévaut.

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE

CHRISTOS FOLIAS

POUR LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE TUNISIENNE

MONCEF BOUDEN

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης με το Πρόσθετο σε αυτήν Πρωτόκολλο που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 27 της Σύμβασης.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 9 Φεβρουαρίου 2009

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ι. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Θ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Κ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Α. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Φ. ΠΑΛΛΗ-ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Α. ΣΑΜΑΡΑΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Κ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ε. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 12 Φεβρουαρίου 2009

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ν. Γ. ΔΕΝΔΙΑΣ

01000231302090044

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http://www.et.gr – e-mail: webmaster.et@et.gr